

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เทคโนโลยีสมัยใหม่มีบทบาทสำคัญในการช่วยการจัดการศึกษาให้บรรลุคุณภาพทางการศึกษา นโยบายการจัดการศึกษาของรัฐจะต้องจัดการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับทุกคนหรือที่เรียกว่า การศึกษาเพื่อปวงชนทุกคน อันเป็นการลดความเหลื่อมล้ำโอกาสทางการศึกษา สร้างความเท่าเทียมทางด้านการศึกษา เทคโนโลยีที่ใช้ในปัจจุบันไม่ว่าเป็นเทคโนโลยีทางด้านสารสนเทศ เทคโนโลยีทางด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีทางด้านโทรคมนาคม ซึ่งเป็นประโยชน์ในด้านการจัดการศึกษาทั้งสิ้น เช่น การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม นักเรียนในชนบทสามารถเรียนรู้ได้เท่าเทียมกับนักเรียนที่อยู่ในเมือง ระบบอินเทอร์เน็ตนักเรียนก็สามารถเรียนรู้ได้ทั่วโลก หรืออาจเรียกได้ว่ามีห้องสมุดโลกอยู่ที่โรงเรียนหรืออยู่ที่บ้าน โดยที่ไม่ต้องเสียเวลาเสียงบประมาณในการที่จัดซื้อหาหนังสือให้มากมายเหมือนสมัยก่อน นอกจากนั้นแล้วผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้อย่างอิสระและยังมีสื่อที่เป็นโทรทัศน์ ซีดีรอม สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ที่ทำให้ประชาชน ทุกคนได้เรียนรู้ได้ตลอดชีวิต แต่แนวโน้มในการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่หรือคอมพิวเตอร์มาใช้ในการศึกษาในปัจจุบันและอนาคตจะเป็นรูปแบบของการเรียนการสอน โดยนำเอาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาผสมผสานกับเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต เนื่องจากเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตมีลักษณะเฉพาะ คือ มีความสามารถในการนำเสนอข้อมูลผ่านระบบ World Wide Web ในการใช้เพื่อการจัดการเรียนการสอนผ่านเว็บหรือ E-Learning ซึ่งวงการศึกษาคงจะหลีกเลี่ยงได้ยากยิ่ง (พรทิพย์ ร่มนุ่น, 2550 : 12)

ในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการศึกษา จึงจำเป็นต้องแนะนำให้นักเรียนเข้าใจถึงประโยชน์และโทษที่แฝงมากับเทคโนโลยีสมัยใหม่ ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการขยายวงกว้างของการสื่อสารข้อมูลต่างๆ ทำให้ครอบครัวมีโอกาสรับข้อมูล ความรู้ และวัฒนธรรมจากแหล่งข้อมูลต่างๆ มากขึ้นที่อาจส่งผลกระทบต่อรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูบุตรในอนาคต ซึ่งการได้รับข้อมูลที่หลากหลาย ทำให้สมาชิกครอบครัวสามารถพัฒนาตนเองให้มีความรู้ก้าวไกล ในขณะที่เดียวกันอาจเกิดจากการปรับตัววัฒนธรรมใหม่ที่เน้นบริโภคนิยมเข้ามาในครอบครัวโดยไม่ตั้งใจทำให้เกิดพฤติกรรมการเล่นแบบที่ไม่เหมาะสม (รุจา ภูโพนุลย์ และคณะอื่น ๆ, 2542 : 1) ความแพร่หลายของอินเทอร์เน็ตในปัจจุบัน ทำให้ระบบการสื่อสารข้อมูลสามารถทำได้โดยสะดวกไม่ว่าจะอยู่ส่วนไหนของโลก ไม่ว่าจะเป็นการสนทนา การโอนย้ายเพิ่มข้อมูล รวมทั้งการสืบค้นข้อมูลจากบริการข่าวสารทางหน้าเอกสารอินเทอร์เน็ต ทำให้มีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นอย่างมาก ซึ่งรวมทั้งเด็ก ๆ และเยาวชนด้วย ทำให้ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตอายุน้อยเหล่านี้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อย

ไม่ว่าจะเป็นในส่วนที่ผู้ปกครองส่วนใหญ่มักจะสนับสนุนให้ลูกหลานได้ใช้คอมพิวเตอร์ตั้งแต่อายุ
 ยังน้อย โปรแกรมที่ใช้งานส่วนใหญ่ก็ถูกออกแบบมาให้ใช้งานได้ง่าย แม้แต่เด็กเล็ก ๆ ก็สามารถใช้งาน
 งานคอมพิวเตอร์ได้ แต่หากจะเอาใจใส่และสำรวจว่า ผู้ใช้อายุน้อยเหล่านี้นิยมใช้โปรแกรมใดใน
 อินเทอร์เน็ตมากที่สุด ก็คงจะหนีไม่พ้น โปรแกรมยอดนิยมในการสนทนา (Chat) ซึ่งในปัจจุบันนี้
 อินเทอร์เน็ตบริการข้อมูลออนไลน์และเครือข่ายข้อมูลขององค์กรเอกชน เปิดโลกกว้างให้เรียกใช้
 ข้อมูลควันทันใจ จะได้รับการบริการหลากหลายที่ไม่อาจคาดเดาได้ แม้ว่าการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร
 จะดึงรั้งโลกกว้างให้กลายเป็นชุมชนแคบ ๆ ซึ่งน่าจะก่อปัญหาท้าทายให้ขบคิดแก้ไข

(นพดล เวชสวัสดิ์. 2538 : 33) อินเทอร์เน็ตเปรียบเสมือนเครื่องมือสำคัญของการเข้าถึงข้อมูลความรู้
 และการเรียนรู้และเป็นอาวุธชนิดหนึ่งในโลกแห่งการแข่งขันที่มีความรู้เป็นฐาน (Knowledge-
 Based) ซึ่งแนวโน้มนี้มีความแน่นอนว่าปฏิบัติการต่าง ๆ จะถูกจัดการโดยคอมพิวเตอร์และ
 เครือข่ายอินเทอร์เน็ต อินเทอร์เน็ตเป็นเทคโนโลยีอย่างหนึ่งเช่นเดียวกับเทคโนโลยีอื่นที่มนุษย์
 ประดิษฐ์คิดค้นขึ้น ก็มีทั้งข้อดีและข้อเสีย นอกเหนือไปจากเรื่องไม่ดี ไม่งามต่าง ๆ ที่หลั่งไหล
 มากับสื่อชนิดนี้ ไม่ว่าจะเป็นภาพลามกอนาจาร ไวรัส การพนัน แม้แต่การเล่นเว็บที่เลือกชมแต่
 สิ่งดี ๆ ก็อาจจะมีปัญหาได้เหมือนกัน (มหาวิทยาลัยพายัพ. 2548 : 2)

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้สำรวจการใช้เครื่องมือ/อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศ
 พ.ศ. 2544 พบว่า เครื่องคอมพิวเตอร์บุคคลต่อจำนวนประชากร 100 คน คิดเป็นร้อยละ 1.48
 การใช้อินเทอร์เน็ตต่อจำนวนประชากร 100 คน คิดเป็นร้อยละ 5.64 และรายงานผลการสำรวจ
 การมีการใช้เครื่องมือ/อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศ พ.ศ. 2546 พบว่า ร้อยละของประชากร
 อายุ 6 ปีขึ้นไป ที่ใช้อินเทอร์เน็ตจำแนกตามกลุ่มอายุ พบว่า อายุ 6 – 14 ปี คิดเป็นร้อยละ 8.5
 จำแนกตามแหล่งที่อยู่มากที่สุดคือบ้าน คิดเป็นร้อยละ 25.5 และจำแนกตามวัตถุประสงค์การใช้
 งานคิดเป็นร้อยละ 55.00 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2547 : 1) การที่เด็กไทยมีโอกาสและเสรีภาพ
 ของการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ที่สะดวกรวดเร็วได้ง่ายขึ้น แม้จะเป็นเรื่องที่ดีในแง่การเปิดโลกการ
 เรียนรู้สำหรับเด็ก แต่ก็ไม่เป็นเช่นนั้นเสมอไป ในต่างประเทศเด็กจำนวนมากก็กลายเป็น
 "โรคติดเน็ต" (Internet Addiction Disorder) ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับการติดพนันที่ถอนตัวไม่ขึ้น
 หมกมุ่นอยู่กับอินเทอร์เน็ตไม่สามารถควบคุมตนเองได้ ใช้อินเทอร์เน็ตนานกว่าที่ตั้งใจไว้และ
 หงุดหงิดเมื่อต้องใช้น้อยลงหรือไม่ได้สัมผัส แต่ข้อมูลจากโครงการติดตามสถานการณ์เด็กและ
 เยาวชน (Child Watch) จากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยในปี 2546 (อมรวิรัช นาคทรพรพ
 และคนอื่นๆ. 2546 : 8) แจ้งว่า จากการสำรวจวัยรุ่นระดับมัธยมปลายและอุดมศึกษา
 พบสถานการณ์เด็กไทยที่น่าเป็นห่วง เพราะอินเทอร์เน็ต คือ ปัจจุบันเด็กวัยรุ่นในเขตอำเภอเมือง
 กว่าร้อยละ 50 นิยมใช้บริการร้าน Internet และร้อยละ 10 ที่เข้าร้าน 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ขึ้นไป

ซึ่งส่วนใหญ่ใช้เล่นเกมและพูดคุยทางอินเทอร์เน็ต แม้เทคโนโลยีสมัยใหม่สร้างความสะดวกสบายให้กับมนุษย์ แต่มีคนจำนวนไม่น้อยที่นำมาใช้ในทางที่ผิด จากการสำรวจเว็บไซต์ที่เป็นเว็บไซต์หลักสิบแห่งของประเทศไทย พบว่า จะนำไปสู่เว็บไซต์ปีประมาณ 1,000 เว็บไซต์ที่ผู้เล่นอินเทอร์เน็ตสามารถเข้าไปดูภาพโป๊เปลือย การร่วมเพศและส่งภาพโป๊ของตัวเองหรือผู้อื่น ในลักษณะแอบถ่ายให้ผู้ที่นิยมชมชอบเข้าไปดูได้ตลอดเวลา รวมทั้งสามารถสั่งซื้อหนังแผ่นโป๊และอุปกรณ์เครื่องเล่นประกอบการมีเซ็กซ์ นอกจากนี้ ยังมีโปรแกรมพูดคุยสด ถูกนำมาเป็นเครื่องมือเชื้อเชิญหรือเพื่อขายบริการทางเพศหรือเพื่อสร้างความพึงพอใจให้ทั้งสองฝ่าย (อิทธิพล ปรีดิประสงค์, 2546 : 65)

ปัจจุบันพบว่านักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา ใช้อินเทอร์เน็ตในรูปแบบที่หลากหลาย มีความสนใจ ได้แก่ โปรแกรมสนทนาบนอินเทอร์เน็ต แต่รูปแบบที่ใช้สนทนาแต่ละครั้งจะใช้เวลาไม่ต่ำกว่าชั่วโมงและไม่ได้พัฒนาความรู้หรือเรียนรู้อะไรเพิ่มเติมเลย รวมทั้งนักเรียนบางคนยังติดการสนทนาบนอินเทอร์เน็ตเป็นเวลาหลาย ๆ ชั่วโมงต่อวัน ทำให้ไม่สนใจการเรียนหรือทำการบ้าน กิจกรรมของนักเรียนและเยาวชนอายุระหว่าง 6 – 24 ปี ร้อยละ 6.8 ใช้เวลาว่างในการเล่นคอมพิวเตอร์และวิดีโอเกม (สถาบันวิจัยประชากรและสังคม, 2549 : 33) การสนทนาบนอินเทอร์เน็ตถูกสนับสนุนให้ใช้ในทางที่ไม่เหมาะสมสำหรับนักเรียน ดังนั้น ผู้ปกครองไม่ควรให้สนทนาเกิน 1 ชั่วโมง ต้องสอนให้รู้จักการแบ่งเวลาให้ถูกต้องและให้ใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่สมควร นักเรียนมีความสนใจใฝ่รู้เรื่องราวต่าง ๆ บนอินเทอร์เน็ตมากขึ้น จากสื่อวิทยุและสื่อโทรทัศน์ (มูลนิธิเด็ก, 2543 : 1) สิ่งที่เป็นปัญหาและน่าเป็นห่วง คือ นักเรียนได้มีการเตรียมตัวเพียงพอรอชิง ทั้งเรื่องของร่างกาย คุณภาพ สุขอนามัย ความรู้ และคุณธรรมในสังคม เด็กไทยอายุ 12-14 ปีมักติดอินเทอร์เน็ต และมีถือ ครอบครัวยุคใหม่ปล่อยให้เด็กเรียนอยู่ตามลำพังมากขึ้น เนื่องจากบิดามารดาต้องไปหางานทำ (รุจา ภูโพนุลย์ และคนอื่น ๆ, 2542 : 11) สื่อมวลชนนำเสนอโรคติดอินเทอร์เน็ตโดยเกิดกลุ่มอาการทางจิตหลายอย่างเช่น ซึมเศร้า แยกตัวเอง ไม่สนใจสิ่งแวดล้อม โรคติดอินเทอร์เน็ตนั้นก็คล้าย ๆ กับ การติดสิ่งเสพติดต่าง ๆ ที่สร้างปัญหาให้เกิดกับอารมณ์ ร่างกายและสังคม (มีทติงมอล, 2548 : 1) ในปี 2547 มีเด็กชายอายุ 11 ขวบ ติดเกมคอมพิวเตอร์จนแงงจนหนีออกจากบ้านจนกลายเป็นเด็กเร่ร่อนขายพวงมาลัยในที่สุด และพบเด็กหลายคนหนีเรียนไปนั่งเล่นเกมจนผลการเรียนตกต่ำ ผู้ปกครองบางรายไม่สามารถห้ามปราม จึงต้องใช้วิธีสามโซ่ลูกไว้ที่บ้าน กระทรวงไอซีทีจึงห้ามให้เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี เล่นเกมเกินวันละ 3 ชั่วโมงและจนถึงเวลาไม่เกิน 22.00 น. รวมทั้งห้ามเล่นการพนันชิงโชค ร้านเกมที่ฝ่าฝืนมีสิทธิ์จำคุก ส่วนสถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นก็ได้เปิดคลินิกป้องกันแก้ไขปัญหาเด็กติดเกม เพื่อคอยให้คำปรึกษาผ่านทางสายตรง 1323 (สถาบันวิจัยประชากรและสังคม, 2548 : 81)

จากสภาพการณ์ดังกล่าว พอสรุปถึงพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนที่น่าจะเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมด้านการบริหารเวลา ด้านการรับรู้ ด้านสัมพันธภาพในครอบครัวและด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการสำรวจพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มหนองยายพิมพ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ซึ่งจะมีผลต่อคุณภาพของประเทศในอนาคต โดยเฉพาะนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ซึ่งอยู่ในช่วงอายุ 10 - 12 ปี และเป็นแนวทางในการดูแลและควบคุมพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน อันจะนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานที่ใช้ในการกำหนดนโยบายเพื่อป้องกันและหาแนวทางควบคุมดูแลพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของเยาวชน อันมีผลทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและส่งผลถึงความสำเร็จในการจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน โรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มหนองยายพิมพ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน โรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มหนองยายพิมพ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 จำแนกตามเพศและระดับชั้น

สมมติฐานของการวิจัย

1. พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนที่มีเพศต่างกัน โรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มหนองยายพิมพ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 มีความแตกต่างกัน
2. พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนที่เรียนในระดับชั้นต่างกัน โรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มหนองยายพิมพ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 มีความแตกต่างกัน

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน โรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มหนองยายพิมพ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3
2. ทำให้สามารถหาแนวทางให้คำปรึกษาและแนะแนวทางให้กับนักเรียนเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตได้อย่างเหมาะสม และยังสามารถนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนและกำหนดนโยบายเพื่อป้องกันพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต รวมถึงการหาแนวทางในการควบคุมดูแลพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กและเยาวชนให้เหมาะสม

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน โรงเรียนประถมศึกษา ผู้วิจัยจึงกำหนดขอบเขต 4 ด้าน ดังนี้

- 1.1 ด้านการบริหารเวลา
- 1.2 ด้านการรับรู้
- 1.3 ด้านสัมพันธภาพในครอบครัว
- 1.4 ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา ประกอบด้วยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มหนองยายพิมพ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 11 โรงเรียน รวมจำนวนประชากรทั้งสิ้น 685 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3, 2553 : 1)

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มหนองยายพิมพ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ที่ได้จากการสุ่มประชากร โดยการกำหนดของกลุ่มตัวอย่างด้วยการใช้ตารางเครจซี่มอร์แกน (Krejcie & Morgan) (ประยูร อายานาม, 2543 : 167) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 248 คน และสุ่มกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) แล้วทำการสุ่มอย่างง่ายตามสัดส่วน (Simple Random Sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ มีดังนี้

3.1.1 เพศ

3.1.1.1 เพศชาย

3.1.1.2 เพศหญิง

3.1.2 ระดับชั้น

3.1.2.1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

3.1.2.2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3.1.2.3 ชั้นประถมศึกษาปีที่

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน

โรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มหนองขาพิมาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. อินเทอร์เน็ต หมายถึง เครือข่ายคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงเครือข่ายคอมพิวเตอร์ทั่วโลกเข้าไว้ด้วยกัน เพื่อให้เกิดการสื่อสารและการแลกเปลี่ยนข้อมูลร่วมกัน โดยอาศัยตัวเชื่อมเครือข่ายภายใต้มาตรฐานการเชื่อมโยงเดียวกัน คือ TCP/IP Protocol ซึ่งเป็นข้อกำหนดวิธีการติดต่อสื่อสารระหว่างคอมพิวเตอร์ในระบบเครือข่าย ซึ่งโปรโตคอลนี้จะช่วยให้คอมพิวเตอร์ที่มีฮาร์ดแวร์ที่แตกต่างกันสามารถติดต่อถึงกันได้

2. พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต หมายถึง การกระทำหรือแสดงออกในการใช้งานอินเทอร์เน็ต ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขอบข่าย 4 ด้าน ดังนี้

2.1 ด้านการบริหารเวลา หมายถึง การให้ความสำคัญกับการแบ่งเวลาให้เหมาะสมกับการใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อให้เกิดการใช้เวลาในแต่ละวันให้คุ้มค่าที่สุด

2.2 ด้านการรับรู้ หมายถึง การรับรู้เกี่ยวกับคุณประโยชน์และโทษของการใช้อินเทอร์เน็ตที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม

2.3 ด้านสัมพันธภาพในครอบครัว หมายถึง ความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัว การสื่อสารระหว่างสมาชิกภายในครอบครัวที่แสดงถึงความห่วงใยและเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน รวมถึงการควบคุมดูแลเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน

2.4 ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม หมายถึง องค์ประกอบแวดล้อมที่อยู่รอบตัวซึ่งเป็นปัจจัยในการกระตุ้น เสริมแรง เป็นแบบอย่างให้เกิดพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ได้แก่ เพื่อนและสื่อมวลชน

3. นักเรียน หมายถึง นักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา ประกอบด้วยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนกลุ่มหนองขาหย่างพิทยัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานูริรัมย์ เขต 3

4. กลุ่มหนองขาหย่างพิทยัง หมายถึง กลุ่มโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานูริรัมย์ เขต 3 ประกอบด้วย 11 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนบ้านจาน โรงเรียนบ้านก้านเหลือง โรงเรียนบ้านนาคาสุ่ม-หนองโจด โรงเรียนชุมชนวัดบ้านหนองกง โรงเรียนบ้านหนองบัว โรงเรียนบ้านนาคาเวส โรงเรียนบ้านโคกตะโก โรงเรียนบ้านหนองโสน โรงเรียนบ้านระนามพลวง โรงเรียนบ้านโคกสูงและโรงเรียนบ้านหนองขาหย่างพิทยัง

5. ระดับชั้น หมายถึง ระดับชั้นเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา แบ่งออกเป็น

5.1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

5.2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

5.3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6